

Zondag 5 juli 2026

14^e zondag door het jaar

Overweging

Wanneer iemand jong overlijdt, roept dat altijd veel emoties op. Waarom?

Ik spreek wel eens ouders, die graag hun leven hadden willen geven voor een volwassen kind, dat stierf en een gezin achterliet. “Waarom werd IK niet gehaald”, zeggen ze dan. Ik heb toch al een mooi leven gehad? En nu zijn mijn kleinkinderen zonder moeder/vader.

Ja, dit zijn vragen, die niemand van ons kan beantwoorden. Gelukkig kunnen wij vanuit onze geloofsovertuiging zonder oordeel blijven, waar bij andere geloofsovertuigingen de dood van een jong iemand ook wel eens geduid wordt als een straf van God.....

Hoe verschrikkelijk is dat.

Eergisteren werd bij het overlijden van een jonge vader voorgelezen uit Prediker 3. Ik citeer:

‘Alles heeft zijn uur, alle dingen onder de hemel hebben hun tijd. Er is een tijd om te baren en een tijd om te sterven. Een tijd om te planten en een tijd om wat geplant is te oogsten’.

En verderop: ‘Daarom lijkt het mij voor de mens nog het beste vrolijk te zijn en het er goed van te nemen. Als hij kan eten en drinken en genieten van wat hij met al zijn zwoegen bereikt heeft, is dat immers een gave van God’. Einde citaat van Prediker.

Wanneer iemand gehoord heeft, dat hij of zij niet lang te leven heeft, kan het heel helpend zijn om NIET de ‘waarom- vraag’ te stellen, maar om mee te gaan in de deining der dingen. Omdat DIT het leven is. Met golven EN kabbelend water. Met stormen EN zachte briesjes, met liefde EN boosheid. En binnen al die golven proberen we gelovig onze weg te vinden. En dat betekent steeds proberen open te staan voor uitdagingen in ons leven.

Jezus probeert ons houvast te geven in de verhalen, die via de Evangelisten aan ons worden verteld.

En daarbij richt Jezus zich niet tot de heersers, de belangrijke mensen, de koningen en schriftgeleerden, maar - zoals we bij Matteus lezen- tot de eenvoudigen. En bij HEN voelt hij zich thuis en van HEN verwacht hij de vernieuwing.

Jezus geeft in het Evangelie NIET aan, dat hij mensen zal bevrijden van alle zorgen en tegenslag. Hij zegt indirect eigenlijk: “jullie hebben in jullie leven ALTIJD een juk te dragen”. Hij zegt: “kom allen naar mij toe, die afgemat en belast zijn en ik zal jullie rust geven. Neem MIJN juk op en kom bij mij in de leer, omdat ik zachtmoedig ben”.

Wat Jezus daarmee eigenlijk bedoelt: Neem MIJN manier van zien en handelen over. Laat je leven bepalen door de LIEFDE van God voor de MENSEN. En: Laat anderen NIET onder een juk doorgaan. Jezus zegt als het ware: MIJN juk is draaglijk. Het moet zacht zijn, dat wil zeggen van binnen bekleed met lappen, zoals boeren soms doen met het juk van hun trekdieren. Het mag nergens schuren of knellen.

Wat Jezus van ONS vraagt is herkennen wanneer anderen onder hun belasting dreigen te bezwijken of evenwicht dreigen te verliezen, omdat de last aan de ene kant van het juk zwaarder is dan aan de andere kant. Jezus zegt eigenlijk: probeer het juk en de last van ANDEREN te verlichten. Wij allemaal worden daartoe opgeroepen.

Laat andere mensen merken, dat je ziet, dat die personen overbelast zijn. Door een gesprekje, een kleine aanraking, door een vraag te stellen en de ander even te laten praten. Eigenlijk gewoon door aandacht te geven.

En als we dat allemaal voor elkaar een beetje kunnen doen, allemaal voor elkaar een beetje de lasten kunnen verlichten, dan komen we weer in evenwicht en balans. Is het juk NIET meer ondraaglijk, maar zacht. EN dit kunnen we ook doen voor mensen, die verder van ons afstaan: voor slachtoffers van natuurrampen, voor politieke gevangenen, voor mensen in armoede.

Met elkaar de liefde van God voor de mensen tot uiting brengen. Hier samen op onze aarde.

Amen.

Janine Noten